

7. Мозгова Н.Г. *Київська духовна академія, 1819-1920: філософський спадок* / Мозгова Н.Г. – К.: Книга, 2004. – 320 с.
8. Скворцов И.М. *Записки по нравственной философии* / Скворцов И.М. // Сборник из лекций бывших профессоров Киевской духовной академии. – Вып. 2. – К: Типография Киевского Губернского управления, 1869. – VIII, С. 83.

Шпильовий Ю. В.

ЗАГАЛЬНІ ПІДХОДИ ПОБУДОВИ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ІЗ ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ В РАМКАХ САМООСВІТИ

В данній статтє досліджується використання сучасних комп'ютерних технологій і освітніх можливостей Інтернет при самостійній роботі студентів в процесі вивчення графічних дисциплін.

Постановка проблеми. Підготовка майбутніх вчителів технологій є новим напрямом вищої освіти. Вона повинна відрізнятися від підготовки, яка виконувалася для вчителів трудового навчання. Така підготовка повинна містити в собі елементи всіх сучасних наукових і технічних досягнень різних галузей народного господарства. З іншої сторони підготовка вчителів технологій повинна відрізнятися від інженерної підготовки, яку надають у технічних ВНЗ. Передбачається, що майбутній вчитель технологій повинен мати теоретичну і практичну підготовку не з однієї, а відразу з декількох дисциплін аналогі професій яких необхідні в різноманітних галузях народного господарства. Маючи таку професійну різносторонню підготовку вчитель технологій зможе крім навчальної місії виконати ще й виховну, а саме підготувати учнів середньої школи до вибору майбутньої професії. Тому підвищення якості підготовки майбутніх вчителів технологій вимагає перш за все всебічного вдосконалення цілей та змісту технологічної освіти.

Метою статті є визначення шляхів підготовки майбутніх вчителів технологій в педагогічних вузах.

Виклад основного матеріалу. В сучасному світі інформаційні технології набули широкого поширення в різних сферах освітньої та професійної діяльності. Сучасні тенденції розвитку комп'ютерних систем, в тому числі глобальної мережі Інтернет, сприяє формуванню інформаційного суспільства, що в свою чергу висуває нові вимоги до якості освіти молодого покоління. Ці тенденції необхідно враховувати і при підготовці майбутніх вчителів технологій. Така підготовка повинна відбуватися з урахуванням сучасних досягнень і перспектив розвитку техніки й технології в майбутньому. В цьому аспекті важливим є удосконалення і поглиблення рівня художньо-конструкторської, технологічної діяльності майбутніх педагогів з використанням інноваційних методів навчання, яке передбачає врахування індивідуальних особливостей і закладає фундамент самоосвіти і саморозвитку [1].

Особливо яскравим прикладом розвитку сучасних інформаційних технологій стає доступність особливого класу програмного забезпечення, яке використовують в своїй професійній діяльності дизайнери, конструктори, інженери та інші. Таке програмне забезпечення, причому провідних світових виробників, може використовувати і вчитель технологій та трудового навчання у своїй професійній діяльності. Таким чином використовуючи сучасні інформаційні технології в своїй професійній діяльності майбутній вчитель технологій зможе виконати ще одне важливе завдання, причому стратегічне для держави, допомогти учням середньої школи визначитися із вибором своїх майбутньої професії, наприклад, дизайнера, конструктора, інженера, робітника в різних галузях народного господарства.

Виходячи з вище сказаного можна впевнено сказати, що носієм технічного прогресу в загальноосвітній школі повинен бути вчитель технологій. Саме тому вчителю технологій необхідна професійна графічна підготовка у ВНЗ яка зможе забезпечити високий рівень графічної культури. А вже рівень графічної підготовки школярів безпосередньо залежить від рівня підготовки самого вчителя. Тому важливе місце в професійній підготовці вчителя технологій повинно займати вивчення ним курсу креслення і дисципліни Основи САПР [2].

Ці тенденції залучення майбутніх вчителів технологій до використання сучасних інформаційних технологій викликані тим що в сучасному інформаційному суспільстві вже майже не використовуються традиційні засоби створення креслень, на заміну їм прийшли системи автоматизованого проектування (САПР). Це особливий клас програм, який забезпечує повністю автоматизований процес проектування, конструювання та креслення технічного об'єкта. Що в свою чергу формує особливу графічну культуру при якій створюються електронні аналоги креслень, які при відсутності САПР необхідно було б виконувати із більшими затратами часу. Крім того виконані креслення із використання САПР відрізняються більшою точністю і можливістю редагування будь-яких елементів креслення та інше.

Сучасне програмне забезпечення, а саме системи автоматизованого проектування, реалізує найновіші методи проектування, засновані на поєднанні накопиченого досвіду, що міститься у традиційній конструктивній формі, із можливістю глибокого аналізу цих конструктивних рішень.

Автоматизація сучасного виробництва докорінно змінила не тільки характер трудової діяльності людини, а й відповідні вимоги до її технічної підготовки, які нерозривно пов'язані з уміннями і навичками вільного читання та виконання графічних документів.

Широкі технічні можливості комп'ютера відкривають принципово нові шляхи підготовки конструкторської документації та навчання графічної грамотності. Комп'ютер стає надійним інструментальним засобом при виконанні різноманітних зображень (креслень, ескізів, рисунків, схем тощо), автоматизуючи та полегшуючи графічну діяльність людини. Комп'ютер дає можливість створити принципово нові умови для викладання графічних дисциплін та внести інновації у традиційні технології навчання. Методичні рекомендації з викладання креслення мають містити, відповідно до послідовності тем у тематичному плані, приклади виконання вправ і графічних робіт на комп'ютері у середовищах графічного редактора, наприклад, AutoCAD, КОМПАС, T-FLEX CAD тощо. Зокрема, у середовищі AutoCAD розроблено різні додатки, що дозволяють автоматизувати процес підготовки графічних документів [3].

Системи автоматизованого проектування застосовуються в даний час не лише для проектування складних технічних об'єктів, але і для розробки інформаційних систем, автоматизованого середовища навчання і так далі.

Навчити майбутнього фахівця таким методам роботи є дуже важливою частиною професійної підготовки. При цьому навчання доцільно будувати на базі сучасних промислових програмних розробок, які широко використовуються у проектній практиці.

Ефективність навчального процесу вивчення дисципліни Основи САПР забезпечується системою дидактичних умов і сучасних засобів, які допомагають урізноманітнити заняття, зробити їх пізнавальними і більш цікавими, організувати самостійну роботу. Використання інформаційних технологій повинно бути своєрідним доповненням для підвищення ефективності навчання.

Використання сучасного програмного забезпечення в сукупності з широкими освітніми можливостями глобальної мережі Інтернет стає сьогодні важливим інструментом в процесі підготовки майбутніх вчителів технологій, а також сприяє вдосконаленню традиційних методик вивчення таких технічних дисциплін як Основи САПР.

Яскравим прикладом поєднання освітніх можливостей глобальної мережі Інтернет і самостійної роботи є освітня програма компанії Autodesk. За цією освітньою програмою всі бажаючі, студенти і викладачі, після реєстрації на спеціалізованому ресурсі Студентське Співтовариство, отримують доступ до матеріалів, що допомагають освоїти і ефективно використовувати програмне забезпечення Autodesk, і головне зможуть безкоштовно завантажувати і використовувати на домашніх комп'ютерах студентські версії провідних програмних продуктів компанії Autodesk.

Студентські версії програмних продуктів Autodesk призначені для використання при самостійній роботі. Їх можна встановлювати тільки на особистих (домашніх) комп'ютерах. Але не зважаючи на обмеження стосовно використання в корпоративному секторі Студентські версії програм повнофункціональні, що дає можливість повністю оволодіти функціональними можливостями необхідних програм.

На сайті Студентського Співтовариства Autodesk доступні для безкоштовного завантаження студентські версії всіх програмних продуктів Autodesk: AutoCAD, AutoCAD Architecture, AutoCAD Civil 3D, AutoCAD Electrical, AutoCAD Map 3D, AutoCAD Mechanical, Autodesk 3ds Max, Autodesk Inventor Professional, Autodesk Maya та інші. [9]

Таким чином сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Забезпечити реалізацію даної мети на сучасному етапі розвитку суспільства неможливо без застосування методів активного пізнання, самоосвіти, дистанційних освітніх програм, що дозволить оптимізувати самостійну роботу студентів при вивченні графічних дисциплін на високому рівні.

С. Подолянчук, Р. Гуревич [8] стверджують, що в умовах інформатизації освіти змінюється напрями педагогічної науки, коригується структура і зміст освіти. Сучасні методи навчання, які ґрунтуються на самостійних формах навчання і роботи з інформацією, поволі витісняють демонстраційні і ілюстративно-пояснювальні методи, які широко використовуються традиційною методикою навчання. Паралельно цьому відбувається впровадження в навчальний процес новітніх інформаційних технологій, що дає змогу значно підвищити його якість, зробити навчальний процес більш гнучким, стимулювати студентів до самостійної роботи.

ВИСНОВКИ

Отже, проведене дослідження дозволяє зробити висновок, що сучасні інформаційні технології відкривають студентам доступ до нетрадиційних джерел інформації; дозволяють реалізувати нові форми і методи навчання в процесі вивчення спеціальних дисциплін, а це дозволяє підвищити ефективність підготовки до подальшої професійної діяльності.

Також, в сучасних умовах швидкого розвитку комп'ютерної техніки, нових інформаційних технологій та Інтернет технологій залучення студентів – майбутніх вчителів трудового навчання та креслення до графічної культури є необхідною умовою при підготовці до майбутньої професійної діяльності.

Використання засобів нових інформаційних технологій у навчальному процесі впливає на методичну систему навчання: виникає потреба підготовки студентів до життя в інформаційному суспільстві; впроваджуються прогресивні форми навчання; ширше використовуються розвиваючі методи навчання.

Необхідність впровадження у навчально-виховний процес вищої школи науково-обґрунтованих і педагогічно доцільних технологій навчання, які засновані, зокрема на широкому використанні інформаційних технологій, зумовлюється не тільки можливістю досягнення більшої ефективності процесу навчання. Важливим результатом впровадження у навчальний процес сучасних інформаційних технологій є освоєння майбутніми фахівцями новітніх засобів діяльності, що сприятиме підвищенню їхньої конкурентоздатності, більш швидкій соціалізації і адаптації у сучасному інформатизованому суспільстві.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Сидоренко В. К. *Актуальні проблеми підготовки вчителів трудового навчання в світлі реформування освіти в Україні* / В. К. Сидоренко // *Трудова підготовка в закладах освіти*. – 2004. – № 2. – С. 41–44.
2. Голіяд Ірина Семенівна. *Активізація навчальної діяльності студентів на заняттях з креслення засобами графічних завдань*: дис. канд. пед. наук: 13.00.02 / Національний педагогічний ун-т ім. М.П.Драгоманова. – К., 2005.
3. Дорошенко Н.І. *Навчання графічної грамоти майбутніх кваліфікованих робітників будівельного профілю із застосуванням інформаційних технологій*.
4. Джеджула О. М. *Теорія і методика графічної підготовки студентів інженерних спеціальностей вищих навчальних закладів*: дис. доктора пед. наук: 13.00.04 / Джеджула Олена Михайлівна. – Тернопіль, 2007. – 460 с.
5. Соловей В. В. *Взаємозв'язок між технологічною підготовкою майбутніх учителів трудового навчання та змістом професійно-орієнтованих дисциплін* / В. В. Соловей // *Трудова підготовка в закладах освіти*. – 2008. – № 2. – С. 47–51.
6. Горбатюк Р. М. *Теоретичні основи формування інформаційної культури майбутніх інженерів-педагогів* / Р. М. Горбатюк // *Проблеми трудової і професійної підготовки*: зб. наук. пр. – Слов'янськ: СДПУ, 2008. – Вип. 12. – С. 204–211.
7. Ашерев А.Т., Коваленко О.Е., Артюх С.Ф. *Введення в спеціальність інженера-педагога комп'ютерного профілю: навчальний посібник*. – Харків: УІПА, 2005. – 224

8. Подолянчук С., Гуревич Р. Інформаційно- комунікаційні технології під час вивчення курсу "Опір матеріалів" // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2002. – №4. – С. 47 – 52.

9. Офіційний сайт компанії Autodesk. – <http://www.autodesk.ru>

Шкіль Л. Л.

ЕКЗИСТЕНЦІЙНИЙ ВИМІР СТРУКТУРНОЇ АНТРОПОЛОГІЇ

Данная научная работа состоит в том, что бы определить, какие именно экзистенциальные проблемы являются предметом исследования структурной антропологии.

В даний час сформувався цілий ряд антропологічно орієнтованих дисциплін. Серед них особливе місце займає структурна антропологія — дисципліна, що використовує прийоми структурної лінгвістики при аналізі культури та соціального устрою. Лідер структуралізму Клод Леві-Стросс з приводу антропології писав: «Антропологія досягла б більших успіхів, якби її прибічникам вдалося б домовитися про значення поняття структури, можливості його застосування і передбачуваного ним методу. На жаль, цього немає, але можливість зрозуміти розбіжності і уточнити їх значення втішає і дозволяє сподіватися на майбутнє» [1, 316].

Структурна антропологія прагне вивчати феномен людини, аналізуючи особливості системної упорядкованості її буття. І в цьому й полягає екзистенційний вимір структурної антропології. Адже не можна розглядати людину поза її сутністю, призначенням і загалом існуванням.

Екзистенціалізм (від лат. *existentia* - існування) - дослівно: філософія існування, існування людини — ірраціональний, суб'єктивно-ідеалістичний напрямок у сучасній світовій філософії. Ірраціональний (від лат. *irrationalis* - нерозумний) — принцип ідеалістичних філософських вчень, які розумовому, раціональному пізнанню протиставляють інтуїцію, віру, одкровення, "екзистенційне прояснення" тощо.

Предметом філософії існування або екзистенціалізму є людина, її внутрішній світ, її життя, суб'єктивність, усвідомлення нею дійсності, переповненої суперечностями.

Основними поняттями цієї філософії є: "існування", "тривога", "розпач", "закинутість", "абсурд", "приреченість", "заколот", "провина", "сумнів", "відчай", "пристрасть", "свобода", "сенс життя" тощо. Тобто, всі ці поняття мають відношення до людини, її внутрішнього світу — всього того, що і є предметом філософії екзистенціалізму.

Екзистенцією називають безпосереднє переживання людиною своєї присутності у світі, яке складається з багатьох компонентів: свідомість, почуття свободи, відповідальності, турботи, страху, любові, віри, надії і так далі. Кожен філософ-антрополог акцентує особливо значимі для нього почуття і стани. К'єркегор писав про страх. Маркс — про боротьбу. Фейербах — про любов. Бердяєв — про самотність, тугу, свободу, бунтарство, жалість, сумнів. Звичайно, міра вираження кожної екзистенціальної потреби, також, як і зміст, наповненість їх — в усіх людей різні.

Фундаментальним, визначальним поняттям екзистенційної філософії є поняття існування. Існування, на думку Сартра, це не що інше як переживання суб'єктом свого власного буття. Поняття "існування" не піддається пізнанню ні науковими, ні іншими методами. Таким чином, "існування", як основоположне поняття екзистенціалізму, ототожнюється з суб'єктивними переживаннями людини і видається за первинне начало, що дає підставу констатувати, що це філософське вчення належить до суб'єктивно-ідеалістичного напрямку філософії.

Також важливим поняттям філософії існування є "сенс життя", той зміст, який філософи вкладають в це поняття. В чому ж сенс життя? Навіщо людина живе? Для чого? Безумовно, це непрості запитання. Однозначної відповіді на них немає. Є різне, неоднозначне розуміння проблеми сенсу життя. Є, наприклад, альтруїстичні концепції: людина живе для того, щоб інших зробити щасливими; сенс життя в тому, щоб робити людям добро; сенс життя в продовженні свого роду; у примноженні добра на землі тощо.

Екзистенціальні потреби не виводяться з чогось. Вони дані разом з життям, тоді як специфічні потреби організму і духовно-культурного життя обумовлені статтю, віком, цивільним станом та іншими конкретними обставинами.

Наприклад, відомий філософ Еріх Фромм вважає важливим чітко відмежувати екзистенціальні проблеми від соціальних і психологічних.

Соціальне життя і динамізм історії з її скачками "вперед" і поверненнями "назад" — пов'язані, за Фроммом, не стільки з соціальними і класовими протиріччями, скільки з екзистенціальними дихотоміями, вкоріненими в людській природі. Ці дихотомії принципово не вирішені — ні практично, ні інтелектуально. Наприклад, скільки б людини не думала про природність смерті для кожної живої істоти, вона ніколи не зможе привчити себе до думки, що її коли-небудь не буде на світі. Як нерозв'язна дихотомія між "буттям до смерті" і вірою в безсмертя, так є нерозв'язаним і протиріччя між багатством родових можливостей і обмеженістю їх реалізації окремою людиною.

Ці та інші екзистенціальні дихотомії визначають структуру людської свідомості. Випробовуючи тривогу і заклопотаність, людина напружує сили, розум, робить колосальні зусилля, завдяки яким безперервно міняються і перебудовуються форми її буття, твориться світ культури. Надії на остаточне вирішення людських проблем в деякому ідеальному суспільстві, "земному Раю", — ілюзорні. Людина приречена, подібно до Сізіфа, викочувати щодня камінь на вершину гори, щоб потім спостерігати, як він зривається вниз. Якщо "сізіфова праця" і має сенс, то тільки в самому духовному становленні. Людина вчиться мужньо нести тягар свободи, не сподіваючись на допомогу зверху, без віри в рай на землі і блаженство у загробному світі.

Повна самореалізація особи повинна була б означати можливість для людини випробувати усе, що, в принципі, може випробувати людина. Але ми знаємо, що будь-який успіх, будь-яке досягнення даються ціною якогось обмеження. Любов, наука,